

10. 12. 16. 24. 28 45

svila za birmance

Anton MACUN Maribor

lani. Veliko je bilo gledalcev ob tej priliki in mnogi so žalostno zrl na padanje kostanjev. — V cvetu mladosti je umrla Vujec Marija, šivilja v tovarni Cvetič. Operaciji na slopiču je sledila pljučnica in je podlegla. Težko prizadetim preostalim naše sožalje, pokojnici pa naj sveti večna luč!

Beltinci. Zveza selekcijskih društev v Soboti priredi dne 24. aprila plemenski sejem v Beltincih. Na tem sejmu se bo nakupilo 9 subvencijskih bikov za občine, nekaj najboljših pa za društva. Na sejmu se morajo prignati le biki rodovniškega porekla v starosti od 12 do 21 mesecev. Oddaljenim živinorejcem se bo dala odškodnina za dogon. Nad 15 km oddaljenim se bo plačala odškodnina 50 Din, nad 30 km pa 100 Din. Vsakdo mora prinesiti s seboj rodovniške izvečke. — Veliko razburjenja je povzročila velika tatvina. Neznani tatovi so odnesli revni Kuzmič Cihliki zabelo in meso, mesarju Čuriču meno iz mesnice, iz apoteke pa denar. Med ljudstvom vlada mnenje, da je vzrok teh tatvin lumparija mladih delamržežev. Vzroki so tudi v skritih vinotocih. Vsekakor bo morala oblast energično poseči vmes in končati vsa pijančevanja med mladino po nedovoljenih vinotocih.

Lendava. Za predsednika obrtne zadruga lendavskega sreza je bil izvoljen namesto dosedanjega predsednika g. A. Hajdinjaka na novo mehanik g. Fritz Stefan. — Na našem zadnjem sejmu se je poleg boljših kupcij prodalo tudi precej vina v vinotocih. Stiska je za denar, povsod se oglašča revščina, le pri vinu se še ne pozna nobena kriza. Kam pravzaprav plovemo? — Družba »Našička« je na veliko soboto poslala svoja delavstva v cerkev, kjer je opravilo velikonočno spoved. To je zelo dobro odjeknilo med prebivalstvom. Veseli nas to.

Strehovec. Pred kratkim so se zopet oglašali tatovi v Strehovskih goricah. Nekaj kleti so s silo odprli in so odnesli vse, kar so mogli odnesti. Kar pa niso mogli odnesti iz vinskih hramov, so zmetali ven na prosto. Kakor kažejo vse okolščine, je bilo tatovom največ do žga-

nja. Odkod so tatovi bili, se še ne ve. Zandarmerija jih pridno zasleduje.

Ivančič. Le malokedaj pride kak glas od nas med svet. Sicer pa ni skoro nikoli nič novega, saj živimo mirno in tiho življenje. Tako so nas pa sedaj obiskali neznani uzmoviči in se lotili šole. Vlomili so skozi okno v učilnico in odneali eno brisačo, ker drugega niso našli. Ker je pa bil tu plen premajhen, so odnesli pogostniku g. Klaru osem kokoši. — Naši gasilci so se razživel. Vršijo se predavanja za polaganje izpitov za podčastnike. Prijavilo se je 10 članov.

Odkrita beseda. »Novine« kaj rade zagovarjajo svoj interes v Slovenski krajini in ne baš prijazno gledajo na razširjenje »Slovenskega gospodarja« pri nas. Ni nam za nobeno polemiko, mislimo pa, da takšno pisanje ni dobri stvari v prid. »Slovenski gospodar« molči in bo molčal. Ni nam do prerekanja, nam je za složno delo za prosveto ljudstva in za socialno in krščansko obnovo.

V razdobju 100 let.

Tako naglo kakor francoska ladja »Normandie« še nobena ladja ni priplula iz Evrope v Ameriko. Francosko časopisje je ob tej priliki navajalo naslednje zgodovinske podatke:

Jadrnice.

Jadrnice so l. 1819 potrebovale 35 dni, da so preplule Atlantski ocean od Evrope do Amerike. Ker pa v nasprotni smeri pihajo na Atlantskem oceanu ugodnejši vetrovi, so jadrnice iz Amerike v Evropo potrebovale le 25 dni.

Parniki.

Prvi parnik, ki je preplul Atlantski ocean med Evropo in Ameriko, je bil »Savannah«, ki je potreboval 26 dni iz Evrope v Ameriko. Toda že leta 1838 je parnik potreboval za to vožnjo le 15 dni. L. 1863 je neka angleška ladja priplula iz

Evrope v Ameriko že v 8 dneh in 4 urah. To pa je l. 1907 za polovico prekosila sloveča angleška ladja »Mauretania«, ki je privozila iz Evrope v Ameriko v 4 dneh 15 urah in 44 minutah. Ta ladja je za svojo hitrost dobila takozvani »modri trak«, katerega je imela celih 22 let. Šele l. 1929 jo je za nekaj časa prekosila nemška ladja »Bremen«, katero pa je leta 1933 prekosil italijanski parnik »Rex«. Ta je prevozil Atlantski ocean med Evropo in Ameriko v 4 dneh 13 urah in 58 minutah. Pa je tudi italijanska ladja stopila v ozadje, ker jo je prekosila najhitrejša ladja sveta, francoska »Normandie«.

S porastom hitrosti je naraščala tudi velikost ladij.

Kakor pa je naraščala hitrost ladij, ki so vozile po morju, tako je naraščala tudi njihova velikost. Prvi parnik »Savannah« je obsegal le 350 ton, angleška ladja »Great Western«, ki si jo je l. 1858 vzel za vzorec v svojih romanih sloveči Jules Verne, je obsegala že 23.800 ton. Poznejša najhitrejša ladja »Mauretania« pa je imela že 31.000 ton. Največja ladja pred svetovno vojno je bil nemški parnik »Vaterland« s 56.000 tonami. Tega so po vojski morali Nemci odstopiti Ameriki ter se je pod amer. zastavo imenoval »Leviathan«. Dosedanja največja francoska ladja, ki je vozila v Ameriko, »Ile de France«, je obsegala 43.000 ton, največja angleška ladja »Queen Marie«, katero so Angleži lanske leto spustili v morje, pa obsega 73.000 ton. »Normandie« torej ni le najurnejša, ampak tudi največja ladja sveta, saj obsega 79.000 ton.

Ali se spleča gradnja velikih ladij?

Čim hitrejša je kaka ladja in čim večja je, tem dražja je tudi njena zgradba. Zato se strokovnjaki opravičeno povprašujejo, ali se sploh spleča graditi take ladje. Angleška statistika dokazuje, da je na

Abesinski cesar naj bi odstopil.

Italijani poročajo, da abesinski dvorski krogi izvajajo hud pritisk na neguša, da se odloči prestolu v korist prestolonaslednika, ki je pripravljen takoj skieniti mir z Italijani in se staviti tudi pod italijanski protektorat. Neguš pa o tem noče ničesar slišati in pripravlja nov odpor proti Italijanom. Zaradi tega bo še enkrat izdal proglaš na vse Abesince, ki ljubijo svobodo, da stopijo v obrambo Abesinije ter ustavijo italijansko armado. Bržkone bodo Italijani v svojem nadaljnjem napreduvanju naleteli na nov odpor abesinskih čet, ki pa bržkone ne bo tako močan, da bi mogel ustaviti zmagovalni po-

Blazinka pa ostane tukaj! Osumljena je goljufije in jo moram zapreti.

Blazinka je tako pobesnela, da je bilo še sodnika groza. Močno je pozvonil, da sta prišla sodnijska služabnika in sta žensko s silo odgnala.

Drugi so naglo odšli. Zunaj so obstopili Tevža in ga prijazno nagovarjali. Tevž pa se jih je hitro rešil, stisnil je zobe in izginil po stranski ulici.

Iznenada je začul za seboj pihanje in prskanje, ko da se podi kak vol za njim.

»Krištof nebeški! Tevžej! He!« je rohnal krojač. »Kaj me ne čuješ? Počakaj! Nekaj ti moram povedati.«

Ker je bilo Tevžu zaradi ljudi sitno, je obstal. Krojač ga je kar za roko ujel, spravljal v bližnjo gostilno, posadil v posebno sobo, da sta bila sama, in naročil jesti in piti.

»Tevž! Tevž! Bog te živi!« mu je natakala, »najprej pij, potem te bom kozjih molitvic učil!... Zakaj mi nisi ničesar povedal? Vsa reč bi bila ostala lepo med nama in nihče bi ne bil ničesar vedel. Lepo bi se bila zmenila. Blazinko pa bi bil že jaz zarotil.«

»Oče so hoteli, naj se ne izve,« je dejal mladi mož; »sram jih je bilo — najbolj pred vami.«

»O ti slepota ti! Saj sva si bila kakor brata in brata si ničesar ne zamerita. Toliko pri pameti pa sem že jaz tudi, da vem, kaj se človeku vse lahko pripeti. Ženske so ti od peklenščke, ti pravim; že

mogočnejše in svetejše možake so speljale po ledu, na primer Davida pa Absalona, ali kako je že tistemu očaku bilo ime. — Škoda za lepo reč, za Dvornikovo, da je prišlo v tuje roke. Pa zdaj je, kar je! Zdaj je tebi treba pomagati!«

»Mene kar pustite! Se bom že preril.«

»Da, da, preril bi se že, če z drugim ne, pa pojdeš igle od hiše do hiše prodajat. — Krištof, na kmetijo moraš spet!«

»Le kako, to bi rad vedel.«

»Z denarjem seveda. S čim pa?! Denarja pa imamo. Jaz vem ne, kam s tolikim denarjem.«

»Kar imejte ga ali pa svojim kaj kupite! Meni ga ni treba.«

»Na kaj se boš potem ženil?«

»Ženil? Na ženitev ne mislim več. Svoj živ dan se ne bom oženil.«

»Tako, tako! Torej boš pustil Zvonikovo na cedilu, ali pa te je ona odslovila? Čudno bi ne bilo.«

»Med nama je vsega konec — za zmeraj.«

»Babababa! Meni je tudi že večkrat ušla nit iz igle. Jo treba pač zopet vdeti! Potrpi! Ali naj ti pomagam pri vdevanju? Nas eden se na to spozna.«

»Da mi ne storite nič takega! To vam prepovem. Pre-po-ve-m! Nove sramote si ne bom iskal; imam stare dovolj. Če vam pravim, da nočem o tem ničesar več čuti!«

Kdorkoli si,

dobra krščanska duša, kupi sam ali naroči knjižico

== Moj tovariš ==

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato 18 Din, po pošti 1 Din več.

To knjižico podari kar bližnjemu fantu, ki gre k vojakom, če je še nima, ter mu reci: »Brate! Dobra tovariša ti dam na pot! Zastonj, nič ne stane! Hvala! Le pridno beri, beri iz te knjižice! Pa ubogaj, ubogaj tega svojega zvestega tovariša v tujini, da te pridnega in poštenega, kakor si bil do zdaj, zopet domu pripelja! Bog daj!

Za skupna in obilna naročila se toplo priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Ana v Slov. goricah. Naša župnija se pripravlja, da z združenimi močmi v nedeljo dne 26. aprila vprizori veliko skrivnost Gospodovega trpljenja in smrti. Že daljšo dobo se pripravljajo naši vrli fantje in dekleta, da bo vprizoritev Meškovega »Pasijona« čim lepša in dovršenejša. Pričetek pasijonske predstave bo v nedeljo dne 26. aprila, ob treh popoldne, v Društvenem domu.

Sv. Vid pri Ptuj. Naša šolska mladina nam je na velikonočno nedeljo po večernicah ponovila materinski dan. Naši najmlajši so pokazali, kakšno ljubezen goji pridno otrokovo srce proti svoji materi. Novakov Stanko in Penova Kristika sta nam bila vzor čiste in lepe materinske ljubezni. Pa tudi drugi niso zaostali s svojo ljubeznijo do zlatih mamic. Prosvetno društvo pa nam je predstavilo lepo velikonočno sliko

najhitrejši nemški ladji »Bremen« v zadnjem letu bilo zasedenih le 40 odstotkov prostorov. Na angleški »Mauretani« pa je bilo zasedenih celo le 20 odstotkov prostorov. Statistika namreč ugotavlja, da se celotni promet čez Atlantski ocean venomer krči. Najvišji je bil l. 1930, ko se je čez Atlantski ocean vozilo 1 milijon popotnikov. To je bila najvišja številka po svetovni vojski. Toda že leta 1933 je bilo samo še 467.000, l. 1934 pa 459.000 popotnikov.

Zavarovalni riziko »Normandie«, ki je veljala 750.000.000 frankov, je po večini prevzela francoska vlada. Zavarovalnice so prevzele le kakih 123 milijonov frankov zavarovane vsote.

Iz tega se vidi, da take orjaške ladje pomenijo velike denarne žrtve, ki se bodo težko kdaj splačale. Pač pa se Francija danes lahko postavlja, da ima največjo in najhitrejšo ladjo sveta. Iz teh števil pa se vidi, kako smo v teku 100 let napredovali. Od 26 dni na 4 dni! Od 350 ton na 79.000 ton.

»Vstajenje našega Zveličarja«. Kličemo: še večkrat kaj tako lepega!

Sv. Marko pri Ptuj. Na tiho in cvetno nedeljo ter na veliki petek so naši igralci, kot že lani, prikazovali v Slomšekovi dvorani Gregorinov »Ob času obiskanja«. Da to delo ni zgolj igra, ampak lep pripomoček, da si moremo boljše predstaviti življenje in smrt našega Gospoda, so izpričali udeleženci sami, ki so vedno napolnili dvorano, čeprav so prisostvovali še večkrat. Lep utis so povečale še nove svetopisemske obleke in dovršena scenerija. Tudi izbira oseb za posamezne vloge je bila nad vse posrečena. Nimamo namena tu koga hvaliti, priznati samo moramo, da je naš oder s svojimi s to in drugimi štirimi prireditvami, ki smo jih letos doživeli, dokazal brez dvoma svojo veliko delavnost in zavidanja vredne zmožnosti.

Križevci pri Ljutomeru. Na velikonočni ponedeljek nas je naše »Bralno društvo« presenetilo s prelepo igro iz svetovne vojne »Živ pokopan«. Igralci, stari kakor mladi, so se vsi zelo potrudili in nam podali svoje najboljše, kar so mogli.

SLOMŠEKOVE ŠMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomšekovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravljene tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas. Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—.

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ta povsem uspela igra pomeni za nas Križevčane nov vesel dogodek, za naše igralce in »Bralno društvo« pa nov mejnik in poti dela na prosvetnem polju.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa (Pasijon) ponovi Prosveta v Veržetu za praznik sv. Janeza Boska v Marijanišni dvorani. Radi velikega navala pri dosedanjih predstavah je moralo vedno ljudi še pred predstavo oditi. Zato bosta še dve predvajanja in sicer v soboto 25. aprila ob 7.30 zvečer in naslednji dan v nedeljo 26. t. m. ob pol štirih popoldne. Vstopnina po navadi. Bolje je, da si že vnaprej zagotovite vstopnice.

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 26. t. m. se na splošno željo ponovi spevoigra »Darinke« z vsemi točkami in istim sporedom kot pretečeno nedeljo.

Podčetrtek. Zelo so nas presenetili 13. aprila, to je na velikonočni ponedeljek, člani Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva s svojo igro »Pri kapelici«. Izvedli so jo tako dobro, da so bili gledalci ganjeni do solz, mestoma pa jih je zajel smeh, da je malokdaj tako mogoče.

PRI LJUDEH VISOKE STAROSTI, KI TRPE NA NEREDNEM IZTREBLJANJU, nudi čisto naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica, užita redno 3—4 žlice dnevno skozi 8 dni, zaželeno izčiščenje in s tem trajno olajšanje. Zahlevajte povsod

FRANZ-JOSEFOVO

vodo!

Ogl. reg. S. br. 33.474/35

»Ali je to sramota, če dobiš najpridnejše in najlepše deklet v vsej fari?«

»Marta je ponosna; takega, kakor sem jaz, ne bo več marala... Od nikogar me ne bi zadelo tako kakor od nje, če bi mi kdaj očitala očetov greh. Mnogo da na čast; pa tudi jaz držim na svojo.«

»Menda te je malo prišla, kaj? — Tega pa takemu poštenemu dekletu ne moreš zameriti, če se je jezila nad teboj. Kriv si ti. Zakaj nisi kar k meni prišel in mi nisi lepo povedal? To si vendar moral uvideti, da se sam ne boš mogel izkobacati.«

»Nesreča me je preganjala — ko bi te ne bilo, bi se bil.«

»Rad bi vedel, kako.«

»Dokler so bili še oče živi, me ni skrbelo. Mislil sem, da si bom mogel najeti denar in vam tako povrniti škodo. Ko pa sem pozneje poprašal pri raznih posojilnicah, sem spoznal, da ne gre. Pa tudi, ko bi bil dobil tolikšno posojilo, ne bi bil zmogel obresti. Zato sem sklenil: prodati in čimprej priti zopet na svoje. Ko sem videl, kake profite dela Hirsler, sem se lotil lesa. Ko bi se ne bilo vse zoper mene zaklelo, v enem letu bi bil na dobrem. Koval sem lepe načrte in človek bi bil dejal, da se morajo izpolniti. Pač me je bolelo, ko so me ljudje s tako mržnjo zasledovali; rekel pa sem si: Ne meni se za jezike, glej nase! Če se mi posreči, se mi bodo

hudobni jeziki še sladkali. Tedaj mi je Suhi graben prekrizal vse račune.«

»O ti prevzetni revček ti!« je vzdihnil krojač in po obrazu so mu zacurljale solze; »če je človek mlad, pač v oblake zida — in ko se mu na enih podre, zida na druge, naprej in naprej, do nebeških vrat... Čudno se mi le zdi, da si tako dolgo prenašal tiste večne očitke, da si skopuh in stiskač. Ali Marti nikoli nisi črnil kaj o vsem?«

»Marti? Vsakemu bi bil laže kakor tej. — Ta bi me bila pogledala, ko bi ji bil razkril vso sramoto in vso revščino svojo. Marta je ponosna!«

»Ali je ponosna ali ne, tega ne vem. Vem pa, da ima dobro srce, in stavim glavo, da se bo razjokala, ko ji boš vse povedal.«

»Haha, Marta se ne joče nikoli. Saj ji pa tudi ničesar ne bom pravil. Ničesar več.«

Krojač je nevoljno zmajal z glavo in je pomolčal. Potem je vprašal:

»Kaj imaš zdaj v mislih?«

»Nobenih velikih načrtov! Skromno, pridno bom delal.«

»Torej nočeš, da bi ti pomagali?«

»Ne. Meni ni pomoči... Hočem reči: toliko si sam morem pomagati, da se pošteno preživim.«

»Ali se boš lotil zopet trgovine z lesom?«

(Dalje sledi.)

hod Italijanov proti abesinski prestolici.

Italijani so zavzeli na severu mesto Desije, kar je bivalo do pred kratkem abesin. vrhovno poveljstvo pod vodstvom abesinskega cesarja. Desije je važno abesinsko vojaško oporišče, obenem pa tudi trgovinsko, karavansko in politično središče izrednega pomena. Mesto Desije je zvezano z Adis Abebo z dobro cesto, primerno za tovarne avtomobile. Pokrajina šoa je sedaj Italijanom odprta.

Kdor oglašuje, ta napreduje!